

- 5) decyzję właściwego terenowego organu administracji państwowej o zatwierdzeniu planu realizacyjnego, stosownie do przepisów prawa budowlanego, a jeżeli rozpoczęcie eksploatacji nie wymaga dokonania inwestycji budowlanej — zgodę tego organu na zmianę sposobu wykorzystania terenu,
- 6) oświadczenie właściciela (posiadacza) nieruchomości, na której znajduje się złożo, wyrażające zgodę na prowadzenie robót górniczych.

§ 4. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego po otrzymaniu wniosku występuje do właściwego okręgowego urzędu górniczego o wydanie opinii co do możliwości udzielenia zezwolenia ze względu na geologiczno-górnicze warunki eksploatacji złoża oraz co do warunków technicznych związanych z lokalizacją, urządzeniem i ruchem zakładu, a w razie potrzeby zasięga opinii innych zainteresowanych organów administracji państwowej lub organizacji gospodarczych.

§ 5. Wydania zezwolenia należy odmówić, gdy:

- 1) miejsce zamierzonego wydobywania kopaliny znajduje się w granicach obszaru górniczego utworzonego dla innego przedsiębiorstwa górniczego,
- 2) złożo kopaliny włączone jest do rocznego lub wieloletniego planu produkcyjnego przedsiębiorstwa górniczego lub jest ujęte zatwierdzonym projektem badań geologicznych,
- 3) złożo kopaliny objęte jest uprzednio udzielonym zezwoleniem.

§ 6. 1. W zezwoleniu na wydobywanie kopaliny należy określić w szczególności:

- 1) miejsce, okres i rozmiar wydobywania kopaliny oraz cele, na które wydobywana kopalina ma być przeznaczona, a także termin rozpoczęcia wydobywania,
- 2) sposób prowadzenia eksploatacji złoża, który powinien być stosowany ze względów gospodarczych, ochrony zasobów kopaliny i środowiska oraz ze względu na przepisy prawa górniczego i inne, w szczególności przepisy o ochronie wód, gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów.

2. Zezwolenie wydaje się na okres nie krótszy niż 5 lat.

§ 7. Zezwolenie może być cofnięte w razie:

- 1) wydobywania kopaliny w sposób niezgodny z warunkami ustalonymi w zezwoleniu lub przepisami prawa,
- 2) nierozpoczęcia wydobywania kopaliny bez ważnych powodów przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

§ 8. Wydane zezwolenie traci ważność w razie:

- 1) likwidacji niepaństwowej jednostki gospodarki uspołecznionej lub zakładu górniczego wydobywającego kopalinę,
- 2) zrzeczenia się zezwolenia przez niepaństwową jednostkę gospodarki uspołecznionej.

§ 9. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego prowadzi rejestr wydanych zezwoleń.

2. Odpis wydanego zezwolenia przesyła się do:

- 1) terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwego ze względu na miejsce występowania złoża kopaliny,
- 2) właściwego okręgowego urzędu górniczego.

§ 10. Wnioski o wydanie zezwolenia złożone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia i przed tym dniem nie załatwione podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów tego rozporządzenia.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 1962 r. w sprawie wydawania spółdzielniom zezwoleń na podlegające prawu górniczemu wydobywanie kopaliny (Dz. U. Nr 50, poz. 244).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1978 r.

w sprawie komisji do spraw szkód górniczych.

Na podstawie art. 74 ust. 2 i art. 85 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Organizacja komisji do spraw szkód górniczych.

§ 1. 1. Okręgowe komisje do spraw szkód górniczych przy okręgowych urzędach górniczych oraz Odwoławcza

Komisja do Spraw Szkód Górniczych przy Wyższym Urzędzie Górniczym składają się z przewodniczącego komisji, jego zastępcy (zastępców), przewodniczących zespołów orzekających i członków komisji.

2. Używane w dalszej treści rozporządzenia określenia:

- 1) „okręgowe komisje” — oznacza okręgowe komisje do spraw szkód górniczych przy okręgowych urzędach górniczych,

- 2) „odwoławcza komisja” — oznacza Odwoławczą Komisję do Spraw Szkód Górniczych przy Wyższym Urzędzie Górniczym,
- 3) „komisje” — oznacza okręgowe komisje do spraw szkód górniczych przy okręgowych urzędach górniczych oraz Odwoławczą Komisję do Spraw Szkód Górniczych przy Wyższym Urzędzie Górniczym.

§ 2. 1. Przewodniczącego odwoławczej komisji powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

2. Zastępców przewodniczącego i przewodniczących zespołów orzekających odwoławczej komisji, przewodniczących okręgowych komisji i ich zastępców oraz przewodniczących zespołów orzekających okręgowych komisji powołuje i odwołuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 3. Członków odwoławczej komisji powołuje i odwołuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego spośród kandydatów przedstawionych przez:

- 1) terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, właściwe miejscowo dla terenów, na których występują szkody górnicze,
- 2) ministrów (kierowników urzędów centralnych) nadzorujących działalność przedsiębiorstw górniczych.

§ 4. Członków okręgowych komisji powołuje i odwołuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego spośród kandydatów przedstawionych przez:

- 1) terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwe miejscowo dla terenów, na których występują szkody górnicze,
- 2) kierowników jednostek bezpośrednio nadzorujących i kontrolujących działalność przedsiębiorstw górniczych.

§ 5. 1. Obsługę komisji sprawują biura komisji, w których skład wchodzi pracownicy orzecznictwa, inspektorzy do spraw technicznych, pracownicy administracyjni oraz pracownicy obsługi.

2. Pracowników biura komisji przyjmuje i zwalnia Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 6. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego określa zasady współdziałania komisji z urzędami.

Rozdział 2

Właściwość miejscowa komisji.

§ 7. Okręgowe komisje działają przy:

- 1) Okręgowym Urzędzie Górniczym w Bytomiu z właściwością miejscową obejmującą obszar miast: Bytomia, Rudy Śląskiej, Tarnowskich Gór; oraz gmin: Świerklaniec, Tąpkowice, Tworóg i Zbrostawice w województwie katowickim,

- 2) Okręgowym Urzędzie Górniczym w Gliwicach z właściwością miejscową obejmującą obszar województwa opolskiego, miast: Gliwic, Jastrzębia-Zdroju, Knurawa, Kuźni Raciborskiej, Leszczyn, Pyskowic, Raciborza, Rybnika, Toszka, Wodzisławia Śląskiego, Zabrze, Żory; oraz gmin: Gaszowice, Gierałtówce, Godów, Goryce, Krzanowice, Krzyżanowice, Kuźnia Raciborska, Leszczyny, Lubomia, Lyski, Mszana, Nędza, Pawłowice, Pietrowice Wielkie, Pilchowice, Rudnik, Rudziniec, Sośnicowice, Świerklany, Toszek, Wielowieś, Zebrzydowice i Żory w województwie katowickim,

- 3) Okręgowym Urzędzie Górniczym w Katowicach z właściwością miejscową obejmującą obszar miast: Będzina, Brzeszcz, Bukowna, Chorzowa, Chrzanowa, Czechowic-Dziedzic, Czeladzi, Dąbrowy Górniczej, Jaworzna, Katowic, Libiąża, Łazisk Górnych, Łaz, Mikołowa, Mysłowic, Ogrodzieńca, Olkusza, Orzesza, Piękar Śląskich, Pszczyny, Siemianowic Śląskich, Siewierza, Sosnowca, Świętochłowic, Trzebini, Tych, Wolbromia, Zawiercia; oraz gmin: Babice, Bobrowniki, Brzeszcze, Bukowno, Chrzanów, Czechowice-Dziedzice, Klucze, Libiąż, Łazy, Mierzęclce, Ogrodzieniec, Olkusz, Pilica, Psary, Pszczyna, Siewierz, Trzebina, Wolbrom, Żarnowiec w województwie katowickim,

- 4) Okręgowym Urzędzie Górniczym w Kielcach z właściwością miejscową obejmującą obszar województw: stołecznego warszawskiego, białkopodlaskiego, białostockiego, ciechanowskiego, chełmskiego, częstochowskiego, kieleckiego, lubelskiego, łomżyńskiego, miejskiego łódzkiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego, piotrkowskiego, plockiego, radomskiego, siedleckiego, sieradzkiego, skierniewickiego, suwalskiego i tarnobrzeskiego,

- 5) Okręgowym Urzędzie Górniczym w Krakowie z właściwością miejscową obejmującą obszar województw: bielskiego, krośnieńskiego, miejskiego krakowskiego, nowosądeckiego, przemyskiego, rzeszowskiego, tarnowskiego i zamojskiego,

- 6) Okręgowym Urzędzie Górniczym we Wrocławiu z właściwością miejscową obejmującą obszar województw: bydgoskiego, elbląskiego, gdańskiego, gorzowskiego, kaliskiego, konińskiego, koszalińskiego, legnickiego, leszczyńskiego, pilskiego, poznańskiego, słupskiego, szczecińskiego, toruńskiego, wrocławskiego, wrocławskiego i miasta Wrocławia oraz zielonogórskiego,

- 7) Okręgowym Urzędzie Górniczym w Wałbrzychu z właściwością miejscową obejmującą obszar województw: jeleniogórskiego oraz wałbrzyskiego.

Rozdział 3

Kwalifikacje członków i pracowników komisji.

§ 8. Członkowie komisji powinni:

- 1) mieć obywatelstwo polskie i korzystać z pełni praw publicznych,
- 2) mieć znajomość zagadnień szkód górniczych i ochrony środowiska.

3) dawać rękojmię rzetelnego i bezstronnego wykonywania obowiązków członka komisji.

§ 9. Pracownicy komisji powinni odpowiadać kwalifikacjom ogólnym przewidzianym przepisami o prawach i obowiązkach pracowników urzędów państwowych.

§ 10. 1. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego komisji powinni mieć wyższe wykształcenie prawnicze oraz ośmioletni staż pracy zawodowej.

2. Przewodniczący zespołów orzekających komisji powinni mieć wyższe wykształcenie prawnicze oraz sześcioletni staż pracy zawodowej.

§ 11. Pracownicy biura komisji powinni mieć kwalifikacje wymagane dla pracowników zatrudnionych na odpowiednich stanowiskach w urzędzie górnictwa, przy którym działa komisja.

§ 12. 1. Do pracowników komisji stosuje się przepisy o wynagrodzeniach właściwe dla urzędu górnictwa, przy którym działa komisja.

2. Do pracowników komisji stosuje się przepisy o prawach i obowiązkach pracowników urzędów górniczych.

Rozdział 4

Tryb postępowania przed komisjami.

§ 13. Wniosek w sprawie naprawienia szkody górniczej powinien zawierać:

- 1) oznaczenie i adres strony poszkodowanej i jej tytuł prawny do złożenia wniosku oraz w miarę możliwości wskazanie strony, której zarzuca się wyrządzenie szkody,
- 2) opis stanu faktycznego z podaniem rodzaju, rozmiarów oraz daty i miejsca ujawnienia się szkody,
- 3) wskazanie roszczenia i w miarę możliwości dowodów na jego poparcie.

§ 14. 1. Przewodniczący okręgowej komisji postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu, jeżeli powziął wiadomość o powstaniu szkody górniczej, a brak wniosku o naprawienie tej szkody może narazić interes społeczny lub słuszny interes obywateli na stratę.

2. Postanawiając o wszczęciu postępowania z urzędu przewodniczący okręgowej komisji oznacza strony tego postępowania.

§ 15. Komisje orzekają o roszczeniach, jakie wynikają ze szkody górniczej, chociażby nie zostały zgłoszone przez poszkodowanego.

§ 16. 1. Przewodniczący okręgowej komisji postanawia o odrzuceniu wniosku bez wdrażania postępowania, jeżeli:

- 1) zgłoszone roszczenie nie podlega rzeczowej właściwości komisji,

2) roszczenie jest już pomiędzy tymi samymi stronami i na podstawie tego samego stanu faktycznego przedmiotem toczącej się lub ostatecznie rozstrzygniętej sprawy.

2. Od postanowienia o odrzuceniu wniosku przysługuje stronom odwołanie do przewodniczącego odwoławczej komisji za pośrednictwem okręgowej komisji w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

§ 17. Przewodniczący okręgowej komisji zarządza doręczenie stronie przeciwnej (stronom przeciwnym) odpisu wniosku i jego załączników lub zawiadania strony o wszczęciu postępowania z urzędu, z wezwaniem do udzielenia wyjaśnień i przedstawienia dowodów w terminie 14 dni.

§ 18. W każdym stadium postępowania komisja dąży do ugodowego załatwienia między stronami sporu o szkodę górniczą.

§ 19. 1. W postępowaniu wyjaśniającym należy dopuścić na wniosek stron albo z urzędu dowód z biegłych, gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne.

2. Biegłymi w sprawach o szkody górnicze mogą być osoby wpisane na listę biegłych odwoławczej komisji, a także pracownicy naukowcy i wybitni fachowcy oraz biegli sądowi i biegli organów administracyjnych. O wydanie opinii fachowej komisja może zwrócić się również do urzędu górnictwa lub do właściwych instytucji naukowych.

3. Przewodniczący odwoławczej komisji prowadzi listę biegłych.

4. Tryb wpisywania biegłych na listę oraz zasady ich wynagradzania określi Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 20. 1. Przewodniczący komisji lub zespołu orzekającego postanawia, czy opinia biegłego ma być wydana na piśmie czy ustnie.

2. Opinia biegłego powinna zawierać uzasadnienie.

3. Ustne opinie i wyjaśnienia biegłych powinny być zaprotokołowane i podpisane przez biegłego.

§ 21. 1. W toku postępowania przewodniczący komisji lub zespołu orzekającego może na żądanie stron lub z urzędu postanowić o dokonaniu oględzin zgłoszonej szkody.

2. Przewodniczący komisji lub zespołu orzekającego postanowi o dokonaniu oględzin, gdy zachodzi obawa, że przeprowadzenie dowodów stanie się przez upływ czasu niewykonalne lub zbyt utrudnione albo że prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy będzie utrudnione bez dokonania oględzin.

3. W postępowaniu odwoławczym przewodniczący zespołu orzekającego odwoławczej komisji może zlecić właściwej okręgowej komisji dokonanie oględzin.

4. Oględzinami kieruje przewodniczący komisji lub wyznaczony przez niego pracownik komisji.

§ 22. O zamierzonym dokonaniu oględzin należy zawiadomić:

- 1) strony, pomiędzy którymi sprawa się toczy,
- 2) w razie potrzeby biegłych i świadków oraz właściwy organ administracji państwowej.

§ 23. 1. Komisja wydaje orzeczenia i zarządzenia tymczasowe na rozprawach w siedzibie komisji lub na sesjach wyjazdowych.

2. Sprawy kierowane są na rozprawę, gdy wyniki postępowania wyjaśniającego dają podstawę do rozstrzygnięcia.

§ 24. 1. Komisje orzekają w zespołach trzyosobowych, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w ust. 3 oraz w § 37 ust. 1 i w § 43.

2. Zespołem orzekającym kieruje przewodniczący komisji, jego zastępca lub przewodniczący zespołu orzekającego.

3. Przewodniczący komisji może zarządzić rozpoznanie sprawy szczególnie zawilej przez zespół powiększony o dwóch członków.

§ 25. 1. Przewodniczący komisji wyznacza do zespołu orzekającego w równej liczbie członków komisji spośród osób powołanych na wniosek organów wymienionych w § 3 albo w § 4.

2. W razie nieobecności wyznaczonego członka komisji lub wyznaczenia członka komisji podlegającego wyłączeniu przewodniczący zespołu orzekającego może powołać zamiast niego pracownika komisji uprawnionego do orzekania.

§ 26. 1. Członkowie zespołu orzekającego komisji powinni wypełniać swoje obowiązki bezstronnie, sumiennie i rzetelnie.

2. Członkowie zespołu orzekającego kierują się przy orzekaniu obowiązującymi przepisami, potrzebami gospodarki planowej i ochrony środowiska oraz słusznymi interesami stron.

3. Członek zespołu orzekającego obowiązany jest zachować w tajemnicy sprawy, o których dowiedział się w związku z pełnieniem swoich obowiązków.

§ 27. Rozprawy są jawne. Przewodniczący zespołu orzekającego może uchylić jawność rozprawy, jeżeli uzna to za wskazane ze względu na interes publiczny.

§ 28. Rozprawa przed odwoławczą komisją może odbyć się bez udziału stron, jeżeli z uwagi na naruszenie przez okręgową komisję przepisów gwarantujących stronom prawo do czynnego udziału w postępowaniu zachodzi potrzeba uchylecia tego orzeczenia i przekazania sprawy okręgowej komisji do ponownego rozpatrzenia.

§ 29. Wydanie orzeczenia poprzedza narada zespołu orzekającego. Narada powinna się odbyć bezzwłocznie po

zamknięciu rozprawy. W naradzie może uczestniczyć protokolant.

§ 30. Orzeczenie zapada większością głosów. Członek zespołu orzekającego, który przy głosowaniu nie zgodził się z większością, może przy podpisywaniu sentencji zgłosić zdanie odrębne. Zdanie odrębne wymaga pisemnego uzasadnienia.

§ 31. 1. Po zakończeniu narady przewodniczący zespołu orzekającego ogłasza orzeczenie. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom.

2. Sentencję orzeczenia stanowi rozstrzygnięcie o rozszkoleniach stron oraz kosztach postępowania i pouczenie o środkach odwoławczych.

§ 32. Komisja może wydać orzeczenie częściowe, jeżeli dostatecznie wyjaśniona do rozstrzygnięcia jest tylko część żądania lub niektóre z żądań wniosku, a charakter sprawy na to pozwala.

§ 33. Komisja uznając roszczenie za uzasadnione może wydać orzeczenie tylko co do stwierdzenia powstania szkody górniczej lub sposobu jej naprawienia, co do zakresu zaś robót naprawczych, ich kosztów lub wysokości odszkodowania i osób uprawnionych do jego otrzymania zarządzić dalsze postępowanie.

§ 34. Wniosek o ustalenie ostatecznych kosztów naprawienia szkody górniczej podlega w każdym wypadku rozpatrzeniu przez okręgową komisję, jako rzeczowo właściwy organ pierwszej instancji.

§ 35. Termin wniesienia odwołania od orzeczeń okręgowych komisji biegnie od dnia doręczenia orzeczenia.

§ 36. 1. Zarządzenie tymczasowe określone w art. 82, art. 83 i art. 90 ust. 3 Prawa górniczego wydaje komisja w każdym stanie sprawy, gdy tego zajdzie potrzeba, a związek przyczynowy między szkodą a robotami górniczymi został prawdopodobny.

2. W razie zaniku wody oraz gdy zwłoka w wydaniu tymczasowego zarządzenia narażałaby zdrowie lub życie ludzkie albo interes społeczny na szkodę, komisja wydaje niezwłocznie zarządzenie tymczasowe przewidziane w art. 82, art. 83 i art. 90 ust. 3 Prawa górniczego.

§ 37. 1. W wypadku określonym w § 36 zarządzenie tymczasowe wydaje przewodniczący komisji jednoosobowo bez przeprowadzenia rozprawy.

2. W innych wypadkach niż wymienione w ust. 1, jak również wówczas, gdy potrzeba wydania zarządzenia tymczasowego przewidzianego w § 36 stwierdzona została na rozprawie, zarządzenie tymczasowe wydaje zespół orzekający.

§ 38. 1. Komisja uchyla zarządzenie tymczasowe, jeżeli przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykazało, że zanik wody, uszkodzenie nieruchomości, budynku lub innej części składowej nieruchomości nie jest szkodą górniczą.

2. Komisja może w każdym czasie zmienić ustalony w zarządzeniu tymczasowym sposób i zakres robót zabezpie-

czających, w razie stwierdzenia zmiany stanu faktycznego, który stanowił podstawę do wydania zarządzenia tymczasowego.

§ 39. Od zarządzeń tymczasowych przysługuje odwołanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia.

§ 40. Odwoławcza komisja może uchylić w części zaskarżone orzeczenie i przekazać w tym zakresie sprawę do ponownego rozpatrzenia przez okręgową komisję, gdy rozstrzygnięcie sprawy w tej części wymaga przeprowadzenia dodatkowych dowodów.

§ 41. Odwoławcza komisja, uchylając zaskarżone orzeczenie w całości lub w części i przekazując sprawę okręgowej komisji do rozpatrzenia, może pozostawić tej komisji rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

§ 42. Umożnienie postępowania odwoławczego powoduje, że orzeczenie albo zarządzenie tymczasowe okręgowej komisji staje się ostateczne.

§ 43. 1. W sprawach, w których przedsiębiorstwo górnicze nie kwestionuje związku przyczynowego pomiędzy powstałą szkodą a prowadzonymi przez to przedsiębiorstwo robotami górniczymi, gdy żądania wniosku znajdują potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych, przewodniczący okręgowej komisji może wydać orzeczenie o naprawieniu szkody górniczej bez rozpoznania sprawy na rozprawie, jeżeli przybliżony koszt naprawienia szkody górniczej w obiektach budowlanych lub odszkodowanie za szkody w zasiewach i uprawach nie przekracza 50.000 zł.

2. Orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, nie można wydać w sprawach określonych w art. 57—60 Prawa górniczego.

§ 44. W terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, o którym mowa w § 43, stronom przysługuje prawo zgłoszenia żądania rozpoznania sprawy na rozprawie. Dalsze postępowanie toczy się na zasadach ogólnych.

§ 45. Postanowienie o rejestracji ugody wydaje przewodniczący okręgowej komisji.

§ 46. 1. Przed zarejestrowaniem ugody przewodniczący okręgowej komisji bada, czy treść i forma jej zawarcia odpowiadają wymaganiom prawa. W razie uzasadnionych wątpliwości co do prawidłowości ugody przewodniczący okręgowej komisji może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

2. W razie zarejestrowania ugody przewodniczący okręgowej komisji zaopatruje ugodę w klauzulę wykonalności.

§ 47. 1. Od postanowienia odmawiającego zarejestrowania ugody przysługuje odwołanie do przewodniczącego odwoławczej komisji w terminie 14 dni od dnia doręczenia.

2. Przewodniczący odwoławczej komisji utrzymuje w mocy postanowienie przewodniczącego okręgowej komisji odmawiające zarejestrowania ugody lub uchyla to postanowienie i nakazuje zarejestrowanie ugody.

§ 48. 1. Strony mogą uzupełnić lub zmienić ugodę co do zakresu i sposobu naprawienia szkody górniczej, jeżeli stan faktyczny istniejący w chwili zawarcia ugody uległ zmianie.

2. Zmiany i uzupełnienia powinny być sporządzone na piśmie i podlegają rejestracji na równi z ugodą.

§ 49. Spory wynikłe ze sposobu, zakresu i terminu naprawienia szkody górniczej objętej zarejestrowaną ugodą rozstrzyga okręgowa komisja.

§ 50. 1. Okręgowa komisja może wydać orzeczenie o utracie ważności ugody jeszcze nie wykonanej, jeżeli stwierdzi, że wykonanie ugody stało się bezprzedmiotowe.

2. Uchylenie postanowienia o rejestracji ugody powoduje utratę ważności ugody.

§ 51. Do kosztów postępowania przed komisjami zalicza się:

- 1) należności biegłych za wydane opinie,
- 2) koszty podróży świadków, biegłych, członków i pracowników komisji,
- 3) wynagrodzenia przewodniczącego i członków zespołu orzekającego oraz protokolanta za udział w rozprawach odbywanych poza godzinami pracy.

§ 52. 1. Do kosztów podróży określonych w § 51 pkt 2 stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

2. Do wynagrodzeń określonych w § 51 pkt 3 stosuje się przepisy o wynagrodzeniach przewodniczącego i członków składu orzekającego oraz protokolanta za udział w posiedzeniach kolegium do spraw wykroczeń.

§ 53. Koszty postępowania ponoszą przedsiębiorstwa górnicze, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w art. 181 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Koszty wynagrodzeń i podróży służbowych pokrywane są w ciężar funduszu płac przedsiębiorstw górniczych.

§ 54. 1. Przewodniczący komisji może zażądać od strony wpłacenia zaliczki na koszty postępowania.

2. Na postanowienie w sprawie wpłacenia zaliczki przysługuje zażalenie.

Rozdział 5

Wykonywanie orzeczeń i zarządzeń tymczasowych komisji oraz ugód.

§ 55. Do wykonywania orzeczeń, zarządzeń tymczasowych komisji oraz ugód stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, chyba że przepisy rozporządzenia stanowią inaczej.

§ 56. 1. Ostateczne orzeczenia, zarządzenia tymczasowe i ugody zarejestrowane w okręgowej komisji stanowią tytuł wykonawczy.

2. Przewodniczący okręgowej komisji zaopatrjuje tytuł wykonawczy w klauzulę wykonalności, która powinna zawierać:

- 1) stwierdzenie, że orzeczenie, ugoda lub zarządzenie tymczasowe jest wykonalne,
- 2) datę nadania klauzuli, podpis przewodniczącego komisji i pieczęć komisji.

§ 57. Organem uprawnionym do żądania realizacji tytułu wykonawczego jest terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 58. 1. Organem egzekucyjnym jest terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego właściwy ze względu na miejsce występowania szkody górniczej.

2. Organ egzekucyjny wszczyna postępowanie na żądanie stron albo właściwej terenowo okręgowej komisji lub z urzędu.

§ 59. 1. Jednostka obowiązana do naprawienia szkody z upływem terminu ustalonego w tytule wykonawczym do naprawienia szkody zawiadamia niezwłocznie okręgową komisję o sposobie realizacji tytułu wykonawczego.

2. W razie stwierdzenia przez okręgową komisję, że ustalone w tytule wykonawczym naprawienie szkody nie zostało wykonane w terminie, okręgową komisja zawiadamia o powyższym jednostkę bezpośrednio nadzorującą zobowiązanego.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 60. Wydatki osobowe i rzeczowe komisji są pokrywane ze środków budżetowych Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 61. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego przekazują do dyspozycji Wyższego Urzędu Górniczego dotychczasowe etaty osobowe i środki budżetowe związane z działalnością okręgowych komisji z dniem 31 grudnia 1978 r.

§ 62. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 października 1954 r. w sprawie komisji do spraw szkód górniczych (Dz. U. Nr 47, poz. 226),
- 2) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie utworzenia komisji do spraw szkód górniczych oraz ustalenia ich siedzib i właściwości miejscowej (Dz. U. Nr 32, poz. 172),
- 3) zarządzenie nr 290 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1954 r. w sprawie szczegółowej organizacji komisji do spraw szkód górniczych (Monitor Polski Nr 120, poz. 1692),
- 4) zarządzenie nr 291 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1954 r. w sprawie powoływania członków komisji do spraw szkód górniczych oraz ich kwalifikacji (Monitor Polski Nr 120, poz. 1693),
- 5) zarządzenie nr 292 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1954 r. w sprawie wynagradzania członków komisji do spraw szkód górniczych za udział w posiedzeniach zespołów orzekających (Monitor Polski Nr 120, poz. 1694),
- 6) zarządzenie nr 297 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 października 1955 r. w sprawie trybu urzędowania komisji do spraw szkód górniczych (Monitor Polski Nr 88, poz. 1074).

§ 63. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1978 r.

w sprawie naprawiania szkód górniczych w drodze budownictwa zastępczego.

Na podstawie art. 71 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zasady i zakres stosowania budownictwa zastępczego oraz wypadki stosowania tego budownictwa zamiast odszkodowania określonego w art. 59 Prawa górniczego,

- 2) sposób pokrywania kosztów budownictwa zastępczego oraz wypadki, zasady i zakres współuczestniczenia w tych kosztach jednostek gospodarki społecznej, na których rzecz realizowane jest budownictwo zastępcze.

§ 2. Budownictwo zastępcze jest realizowane jako:

- 1) ekwiwalentne budownictwo zastępcze, gdy naprawienie zaistniałej szkody górniczej, łącznie z kosztami